

ኣንሶን ባንሶን

ዛንታ ካብ ፖሊስታን

ሓደ እዋን አብ ጥቓ ሓንቲ ንእሽቶ ዓዲ አብ ፓኪስታን ሓደ ጸልማት ገዢ ጫካ ነበረ።

Det var en gang. En stor mørk jungel i nærheten av en liten landsby i Pakistan.

አብኡ ሓንቲ ሓራስ ጤል ምስ ክልተ መሓስኦታ ትነብር ነበረት። እቶም መሓስኦት አስማቶም አንሶን ባንሶን ነበረ።

Der bodde det en geitemamma med de to små geitekillingene sine. De het Ansa og Bansa.

ሓደ መዓልቲ እታ አዲኦም ጤል ስራሕ ስለዝነበራ ናብታ ከተማ ትወጽእ እሞ ኣብኡ ቁሩብ ክትድንጉ ነበራ። ስለዚ ነቶም ክልተ ደቃ ብጀካ ኣነ ካልእ ንማንም ማዕጾ ከምደይትኽፍቱ ቃል እተዉለይ በለቶም። ንሳቶም ከኣ ቃል ኣተዉ።

En dag skulle geitemammaen ut på et ærend i byen og være borte en stund. Hun sa til de to barna sine at de måtte love å ikke åpne døren for noen andre enn henne, og det lovet de.

እታ ወለዲት ጤል ንኣንሳን ባንሳን ንበይኖም ኣብ ገዛ ገዲፋ ናብታ ከተማ ከደት።

Geitemammaen gikk til byen mens Ansa og Bansa var alen igjen hjemme.

እቲ ገዛ ጽምዋ ኮነ፣ አንሳን ባንሳን ከአ ቁሩብ ፈርሱ።

Det var helt stille i huset og Ansa og Bansa ble litt redde.

«ኪሕ፣ ኪሕ፣ ኪሕ!» ማዕጾ ተኪሕኮሐ። «መን ኢኻ» በሉ ኣንሳን ባንሳን።

«BANK, BANK, BANK!» Det banket på døren. «Hvem er det?» sa Ansa og Bansa.

«ብራዕዲ፣ ኣ ኣ ኣነ ኢየ፣ ኣብታ ዓዲ ውዲለ ንገዛ ድተመለስኩ ኣዴኹም ኢየ ክፈትዎ የእትዉኒ!»

«Kremt. Det, det, det er meg, moren deres som har kommet hjem fra landsbyen! Slipp meg inn!»

ኣንሳ ድማ «እዚ ድምጺ ግን ናይ ማማ ኣይጥዕምን ኢዩ» በለ። በንሳ ከኣ «እወ ቅኑዕ ኣለኻ እዚ ናይ ማማ ኣይጥዕምን ኢዩ፣ ግን መን ክኸውን ይኽእል? ማዕጾ ከፊትና ንርኣዮ» በለ። ማዕጾ ከፊቶም ቁሊሕሊሕ በሉ፣ ሓደ ገዚፍ ሓደገኛ ኣንበሳ ማዕጾ ደፊኡ ንውሽጢ ክሰሉኽ ክጅምር ከኣ ረኣዩ።

Ansa sa: «Det der høres ikke ut som mamma.» Bansa sa: “Ja, du har rett, det høres ikke ut som mamma. Men hvem kan det være da? Vi åpner døren og ser.” De åpnet døren på gløtt og der så de: En stor farlig løve som begynte å presse seg inn gjennom døra.

እቲ ኣንበሳ ክሰሉኽ ከኣለ፣ ምሉእ ብምሉእ ድማ ኣብ ውሽጢ ገዛ ኣተወ። እቲ ኣንበሳ ነቲ ገዢ ኣፉ ከፈቶ'ሞ ንኣንሳን ባንሳን ወሓሮም።

Løven klarte å komme seg gjennom og helt inn i huset. Den åpnet opp den store kjeften sin og slukte både Ansa og Bansa

ኣብ ከስዐ ናይቲ ኣንበሳ ኣዝዩ ጸልማትን ዘፍርሕን ነበረ።
“ማማ ኣብ ከስዐ እቲ ኣንበሳ ኣለና ንዒ ሓግዝና! ማማ
በጃኺ” በሉ ዓው ኢሎም። ግን ክሳብ ክንደይ ዓው
ኢሎም ብዘየገድስ እታ ኣዲኦም ጤል ክትሰምዖም
ኣይከኣለትን። ንሳ ብጣዕሚ ብጣዕሚ ኣርሒቓ ኢያ
ኔራ። እቲ ኣንበሳ ከኣ ነቲ ገዚፍን ዘፍጣጥን ከብዱ ገፈፍ
እናበለ ናብቲ ዱር ተመልሶ።

I magen til løven var det skummelt og helt
bekmørkt. «Mamma, vi er i magen til løven, kom
og hjelp oss! Mamma, vær så snill», ropte de. Men
uansett hvor mye de ropte, så kunne ikke
geitemammaen høre dem. Hun var langt, langt
borte. Og løven vraltet tilbake til jungelen med den
svære og tunge magen sin på slep.

ምስ መሰየ እታ ኣዲኦም ጤል ንገዛ ተመልሶት። ነቲ ጥርሑ
ገዛ ከኣ ኮሊላ ረኣየቶ። ህድኣት ሰፊኑ ነበረ፣ ዓው ኢላ ንደቃ
ጸወዐት፣ መልሲ ግን ኣይነበረን። “እንታይ ኮን ኣጋጢሙ
ይኸውን?” ኢላ ሓሰበት። እታ ጤል ፈረሑት እሞ ናብታ
ዓዲ ክትኣቱ ወሰነት። ጉዕዞ ጀመረት ከይዳ፣ ከይዳ ክሳብ
ሙቐት ናይ ሃልሃልታ ናይቲ ሓጓዳይ ድስመዓ ጠጠው
ኣይበለትን።

Om kvelden kom geitemammaen tilbake. Hun så
seg rundt i det tomme huset sitt. Det var så stille
der. Hun ropte på barna sine. Ingen svarte. Hun
tenkte «Hva kan ha hendt?». Geitemammaen ble
redd og hun bestemte seg for å gå inn til
landsbyen. Hun gikk og gikk og gikk, og hun stanset
ikke før hun kjente varmen fra ilden til smeden.

እቲ ሓጓዳይ ደው ኢሉ በቲ ገዚ ማስኡ ጌሩ ነቲ
ድጓሃረ ሓዲን ይቕጥቅጥ ነበረ። እታ ጤል ከምዚ
ኢላ ሓተተዋ “ ሓጓዳይ፣ ሓጓዳይ ኣነ ጸባ
እንተሃብኩኽ ነዓይ ክልተ በላሕቲ ናይ ሓዲን ቀርኒ
ክትሰርሓለይ ትኽእልዶ? ” እቲ ሓጓዳይ
ተሰማምዐ፣ ሻቡ ድማ እታ ጤል ክልተ በላሕቲ
ናይ ሓዲን ኣቕራን ወሲዳ ኣብ ነብሲ ወከፍ ቀርና
ሰኹዓተን።

Smeden sto og slo på glødende jern med
den store slegge si. Geitemammaen spurte
ham: «Smed, smed, hvis du får melk av meg,
kan du da lage to spisse horn av jern til
meg?» Det gikk smeden med på, og snart
hadde hun to spisse horn av jern som hun
satte oppå sine egne horn.

እታ ወላዲት ጤል ምስተን ሓደስቲ በላሕቲ አቕርጎታ ናብቲ ዱር አተወት። ንዊሕ ጉዕዞ ትኸይድ፣ ትኸይድ፣ ትኸይድ ነበረት።

Geitemammaen gikk inn i jungelen med de nye spisse hornene sine. Hun gikk og hun gikk og hun gikk.

ዳሕራይ ሓደ ዓቢ ሓደገኛ ቶኹላ ረኸበት!

እታ ጤል ነቲ ቶኹላ “ንኣንሳይ ዲኻ ወይስ ንባንሳይ
በሊዕኹዮ ደለኻ ፣ ኮምኡ እንተኸይኑ ነዓ ንጋጠም” በለቶ።
እቲ ቶኹላ ካኣ ”ኣይፋሉን! ኣነ ኣንሳኺ ይኹን ባንሳኺ
ኣይበላዕኹን፣ ስለዚ ንሕና ደባእስ ይብልናን” ኢሉ መለሰለ።
እታ ጤል “እህህህ እወ ሕራይ” ኢላቶ ጉዕዞኣ ቀጸለት።
ሕጂውን ትኸይድ፣ ትኸይድ ነበረት።

Helt til hun så: En stor og farlig ulv! Geitemammaen
spurte ulven: «Har du min Ansa spist, og har du min
Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Ulven svarte: «Å
nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din
Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa
mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk
og hun gikk.

ቀዲላ ከኣ ሓደ ሓደገኛ ድቢ ረኽበት!

እታ ጤል ነቲ ድቢ “ንኣንሳይ ዲኽ ወይስ ንባንሳይ
በሊዕኹ ደለኽ ፣ ኮምኡ እንተኾይኑ ነዓ ንጋጠም”
በለቶ። እቲ ድቢ ድማ ”ኣይፋሉን! ኣነ ኣንሳኺ ይኹን
ባንሳኺ ኣይበላዕኹን፣ ስለዚ ንሕና ደባእስ ይብልናን”
ኢሉ መለሰላ።እታ ጤል “እህህህ እወ ሕራይ በል” ኢላቶ
ሕጂ’ውን ጉዕዞኣ ቀጸለት። ትኸይድ፣ ትኸይድ ነበረት።

Helt til hun så: En stor farlig bjørn!

Geitemammaen spurte bjørnen: «Har du min
Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la
oss slåss!» Og bjørnen svarte: «Å nei, jeg har ikke
din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så
vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og
gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

ኣብ መወዳእታ ሓደ ኣዝዩ ገዚፍ ከስዐ ደለዎ ዓቢ ሓደገኛ ኣንበሳ ረኣየት። እታ ጤል ነቲ ኣንበሳ “ንኣንሳይ ዲኻ ወይስ ንባንሳይ በሊዕኻዮ ደለኻ ፣ ኮምኡ እንተኸይኑ ነዓ ንጋጠም” በለቶ።

Helt til hun så: En stor farlig løve! Med en kjempestor mage! Geitemammaen spurte løven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!»

እቲ ኣንበሳ ከኣ “ግርርርር፣ እወ ኣነ
ንኣንሳኺን ባንሳኺን በሊዐዮም
ኣለኹ፣ ስለዚ ሃዩ በሊ! ንዒ ንበኣስ!”
ኢሉ መለሰ።

Løven svarte: «Grrrr.... Ja, jeg har
nok din Ansa spist, og jeg har
nok din Bansa spist, så kom igjen,
la oss slåss!»

እታ ወላዲት ጤልን እቲ ኣንበሳን ንሓድሕዶም ተባኣሱ። ወያ ጤል እቲ ክልተ ቀርና ኣብ ከስዐ ናይቲ ኣንበሳ ሸኽለቶ ስለዚ ከስዐኡ ተቐደደ።

Løven og geitemammaen føk på hverandre. Geitemammaen stanget de to jernhornene sine inn i magen på løven så magen ble flerret opp.

አንሳን ባንሳን ካብቲ ከስዐ
ወጹ፣ ወላላንቲ ደይተጎድኡ
ጥዑያት ከኣ ነበሩ።

Ut av magen kom Ansa og
Bansa, og de var helt friske.

እታ ወላዲት ጤል ንኸልቲኦም ሓቐፈቶም፣ ሓዛቶም ድማ ንገዛ ከደት።

Geitemammaen omfavnet dem begge to, og tok dem med seg hjem.

እታ ወላዲት ጤል ንኣንሳን ባንሳን እንትርፎ ነዓኣ ንኸልእ ፈዲሞም ፈዲሞም ማዕጾ ከምዘይከፍቱ ቃል እተዉ በለዩም።
እታ ዛንታ ኣብዚኣ ተወዲኣ ኣላ ነዚኣ ዝረሰዐ ሞት ትረስዓዮ።

Geitemammaen ba Ansa og Bansa love at de aldri, aldri mer skulle åpne døren for noen andre henne.
Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Animatør: Mats Grorud

Se flere fortellinger på morsmal.no